

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1625/26 - 2009 ඔක්තෝබර් 30 වැනි සිකුරාදා - 2009.10.30

(රජයේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය

රජයේ නිවේදන

මගේ අංකය : ටී23/කො/50/2005. නඩු අංකය : ඒ/3145

කාර්මික ආරාමුල් පනත — 131 වැනි අධිකාරය

131 වැනි අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2005.12.05 දින අංක 1422/9 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2005.11.24 දින දරන නියෝගයෙන් එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් පැපිලියවල, ගණිගිගම දකුණ, “සෙව්වන්දි”, අංක 210 හි ආර්. ඩී. පී. ජයරත්න මහත්මිය සහ අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 12, ශ්‍රී සංඝරාජ මාවත, අංක 541, තැ.පෙ. අංක 267 හි සීමාසහිත ගොඩනැගිලි ද්‍රව්‍ය සංස්ථාව අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2009.07.15 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩබ්ලිව්. ජේ. එල්. යූ. විජයවීර,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2009 ක් වූ ඔක්තෝබර් මස 16 වැනි දින,
කොළඹ 05,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ දී ය.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

ආර්. ඩී. පී. ජයරත්න මිය
අංක 210, සෙව්වන්දි,
ගණිගි ගම දකුණ,
පැපිලියවල.
ඉල්ලුම්කරු
සහ

සීමාසහිත ගොඩනැගිලි ද්‍රව්‍ය සංස්ථාව,
තැ.පෙ. අංක 267,
අංක 541, ශ්‍රී සංඝරාජ මාවත,
කොළඹ 12.
වගඋත්තරකරු.

ප්‍රදානය

වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 සහ 1962 අංක 4 සහ 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාමුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියැවෙන) පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත් වල 131 වන පරිච්ඡේදය 1956 ප්‍රතිශෝධන මුද්‍රණය වන කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4 (1) වන වගන්තිය යටතේ ගරු කම්කරු ඇමතිතුමාට පැවරී ඇති බලතල අනුව උක්ත පාර්ශ්වකරුවන් අතර ඇතිව පැවතුන ආරාමුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරුවෙකු වශයෙන් 2005.11.24 දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

දෙපාර්ශ්වය අතර පැවති කාර්මික ආරාමුලට හේතු වී පවත්නා කරුණ වූයේ :-

සීමාසහිත ගොඩනැගිලි ද්‍රව්‍ය සංස්ථාව විසින් ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබූ ස්වේච්ඡා වන්දි යෝජනා ක්‍රමය යටතේ 2004.03.06 දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි එහි සේවයෙන් ඉවත් වූ ආර්. ඩී. පී. ජයරත්න මහත්මිය දේශපාලන පළිගැනීම් මත සිය සේවය අහිමි වූ 1978.01.01 දින සිට 1996.06.17 දින දක්වා වූ කාල සීමාවද ඇතුළත්ව 1974.10.15 දින සිට 2004.03.05 දින දක්වා වූ සම්පූර්ණ සේවා කාලය සඳහා වන්දි හා පාරිතෝෂික මුදල් ලබා ගැනීමට හිමිකම් ලබන්නේ ද යන්න හා එසේ හිමිකම් ලබන්නේ නම් ඇයට ගෙවිය යුතු හිඟ වන්දි හා පාරිතෝෂික මුදල් ප්‍රමාණය කොපමණද යන්න පිළිබඳව වේ.

පාර්ශ්වයන් අතර ඇතිව තිබෙන මෙම කාර්මික ආරවුල සම්බන්ධයෙන් තම ලිඛිත ප්‍රකාශයන් පාර්ශ්වකරුවන් විසින් බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසු 2006.02.04 දින මවිසින් පාර්ශ්වයන් කඳවා විභාගය ආරම්භ කළ අතර විභාගය ආරම්භ වූ දින සිටම කිහිප අවස්ථාවක්ම මෙම ආරවුල සම්බන්ධව සමථයක් ඇතිකර ගැනීමට පාර්ශ්වයන් යොමු කරනු ලැබුවත් එවැනි සමථයක් ඇතිකර ගැනීමට නොහැකි විය.

ඒ අනුව මෙම කාර්මික ආරවුල පාර්ශ්වයන්ගේ එකඟතාවය ඇතිව 2007.02.07 දින විභාගයට ගත්තේ.

ඉල්ලුම්කාරිය විසින් වාචිකව සාක්ෂි දෙමින් ඒ 1 සිට ඒ 13 දක්වා ලේඛණ සලකුණු කර ඉදිරිපත් කරන ලදී. සංස්ථාව විසින් ඇයගේ සාක්ෂිය හරස් ප්‍රශ්න වලට භාජනය කෙරිණි. සංස්ථාව වෙනුවෙන් එහි විධායක නිලධාරී බී. ඒ. ද එස්. සේනාපති මහතා සාක්ෂිදීම ආරම්භ කළ ද තම සාක්ෂිදීම සම්පූර්ණයෙන් අවසන් කළේ නැත. ඉල්ලුම්කාරිය සම්බන්ධ පුද්ගලික ලිපිගොනුව සභාපතිතුමා භාරයේ ඇති බවත් එය ඉදිරිපත් කිරීමට දිනයක් පතන බවත් තම සාක්ෂියේදී සඳහන් කළද එම ලිපිගොනුව සාක්ෂිකරු මෙම විභාගයේදී ඉදිරිපත් කළේ නැත. තම සාක්ෂියේදී ඉදිරිපත් කළ R1 දරණ ලේඛනයද ඔප්පු කිරීමේ භාරයට යටත්ව ඉදිරිපත් කළ පිටපතක් විය. R2 සිට R7 දක්වා ලේඛන සංස්ථාව විසින් සලකුණු කර ඉදිරිපත් කරනු ලැබීය. ඉල්ලුම්කාරියටද තම ලිඛිත දේශන ඉදිරිපත් කිරීමේදී පිළිතුරු දීමට අවස්ථාවක් සැලසෙන පරිදි සංස්ථාව භාරයේ තිබෙනවා යැයි කියා සිටින පෞද්ගලික ලිපිගොනුවේ ඇතුළත් මෙම ආරවුලට අදාළව යම් ලිපි තිබේ නම් ඒවායේ පිටපත් ඉල්ලුම්කාරියට ද ලබා දෙමින් එම මුල් පිටපත් සමග තම ලිඛිත දේශන ඉදිරිපත් කිරීමට දෙපාර්ශ්වයේම එකඟත්වය ඇතිව සංස්ථාවට ඉඩ ප්‍රස්ථාව දෙනු ලැබිණි. ඒ අනුව සංස්ථාව විසින් තම ලිඛිත දේශන සමග විභාගයේදී සලකුණු කළ R1 සිට R7 දක්වා වූ ලේඛනවලට අමතරව X, Y, අ, ආ, ඇ, ඊ, උ, ඌ, එ ලෙස සලකුණු කළ ලිපි ඉදිරිපත් කර ඇත.

තම ලිඛිත දේශන සමග විභාගයේදී සලකුණු කළ ලේඛනවලට අමතරව ලේඛන ඉදිරිපත් කරන්නේ නම් ඒවාට ප්‍රතිචාරයක් දැක්වීම සඳහා එම ලේඛන ඉල්ලුම්කාරිය තම ලිඛිත දේශන ඉදිරිපත් කිරීමට පෙර ඇයට ලැබෙන්නට සැලැස්විය යුතු බවට සංස්ථාව එකඟ විය. එලෙස ඉල්ලුම්කාරියට එකී පිටපත් භාරදුන් බවට ලිපිගොනුවේ සටහනක් නොමැත. කෙසේ වුවත් එකී අමතර ලේඛනද යුක්ති සහගත හා සාධාරණ තීන්දුවක් දීමේ අරමුණින් මවිසින් පරීක්ෂාවට භාජනය කළේ.

සාක්ෂි සම්පිණ්ඩනය කළ විට මෙම ආරවුලට තුඩුදුන් කරුණු මෙසේය :

ඉල්ලුම්කාරිය ලඝු/යතුරු ලේඛිකා III ශ්‍රේණියේ තනතුරට 1974.10.15 දින සංස්ථාවට බැඳී ඇත. ඉල්ලුම්කාරියට අනුව ඇයට පත්වීමේ ලිපියක් ලැබී ඇත. නමුත් එකී පත්වීමේ ලිපිය තමා ළග නොමැති බවත් මීට පෙර අවස්ථාවකදී නඩුවක් සඳහා පෞද්ගලික නැමැති නඩුවට කතා කළ තැනැත්තාට එය භාරදුන් බවත් ඇය කියා සිටී. සංස්ථාවට අනුව ඇය අතීයම් සේවකයෙකු ලෙස බඳවාගෙන ඇත. සංස්ථාවේ එවැනි පත්වීම් ලිපියක් නැත. 1977.12.30

දින සංස්ථාව විසින් ඉල්ලුම්කාරියගේ සේවය අවසන් කර ඇත. එය දේශපාලන පළිගැනීමක් නිසා සිදුව ඇත. X දරන 1998.07.17 දිනැති ඉන්දික ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා ඇමතු සංස්ථාවේ සභාපති/ කළමණාකාර අධ්‍යක්ෂකගේ ලිපිය අනුව 1977 වසරේ ඉල්ලුම්කාරියගේ සේවය අවසන් කර තිබෙන බවත්, ඒ සඳහා හේතු වූ කරුණු පෞද්ගලිකව ලිපිගොනුවේ සඳහන් නොවන බවත්, සඳහන් වී ඇත. 1994 වර්ෂයේ රජය මගින් එස්. බී. නාවින්න, නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පත් කළ අමාත්‍යාංශ දේශපාලන පළිගැනීම් සොයාබැලීම් කමිටුවට ඉල්ලුම්කාරිය තම රැකියාව අහිමිවීම පිළිබඳව කරන ලද අභියාචනය අනුව ඇයට III ශ්‍රේණියේ ලඝු/යතුරු ලේඛිකා (සිංහල) තනතුරට 1996.06.17 දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි පත්කර ඇත. R1 දරණ 1996.05.03 දිනැති සභාපති/ කළමණාකාර අධ්‍යක්ෂ විසින් ඉල්ලුම්කාරිය අමතා ඇති ලිපියේ පිටපතක් සංස්ථාව තම ලිඛිත දේශන සමග ඉදිරිපත් කර ඇති අතර එකී ලිපියට අනුව ඇය නව සේවකයෙකු ලෙස බඳවා ගැනීමට එකී කමිටුව නිර්දේශ කර ඇත. මෙම කරුණ එ 1 ලෙස ඉල්ලුම්කාරිය ලකුණු කරන ලද 1997.06.02 දිනැති පත්වීමේ ලිපියෙන් ද සනාථ වේ. මෙම නිර්දේශය සම්බන්ධයෙන් ඉල්ලුම්කාරිය අතෘප්තියට පත්ව නැවත සංස්ථාව විසින්ම පත්කළ සංජය ගමගේ සහ විජේසිංහ කමිටුවට කරන ලද අභියාචනය මත ඉල්ලුම්කාරියට ලඝු/යතුරු ලේඛිකා සිංහල I ශ්‍රේණිය ද පසු සේවා කාලයද ලබාදීමට නිර්දේශ කිරීමෙන් පසු එකී නිර්දේශය අමාත්‍යාංශය විසින් අනුමත කළ බවත් ඒ අනුව ඒ 2 දරන 1998.07.21 දිනැති කළමණාකරු පිරිස් හා පාලන විසින් ඉල්ලුම්කාරිය ඇමතු ලිපියෙන් ලඝු/යතුරු ලේඛිකා I සහ සේවා කාලය ලබාදීම 1998.08.03 වැනි දින සිට ක්‍රියාත්මක වන බවත්, ඉල්ලුම්කාරියට දන්වා ඇත. ඒ 3 දරන 1998.08.11 වැනි දිනැති කළමණාකරු පිරිස් හා පාලන විසින් ඉල්ලුම්කාරිය ඇමතු ලිපියෙන් ඉහත කී ඒ 2 දරන ලිපියට වැඩිමනත් ලෙස 1998.07.21 වැනි දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි ඉල්ලුම්කාරියට ඉහත කී නිර්දේශය අනුව ලඝු/යතුරු ලේඛිකා සිංහල I ශ්‍රේණියට උසස්කර ඇත. මෙම ඒ 3 ලිපිය මගින් ඒ 2 දරන ලිපියේ සඳහන් පසු සේවා කාලය ලබාදීම පිළිබඳව සඳහනක් නැත. ඉල්ලුම්කාරිය ඒ 7 දරන 2001.05.14 වැනි දිනැති ලිපියෙන් සංස්ථාවේ සභාපති අමතා තමාට පසු සේවා කාලය ලබාදෙන ලෙස ඉල්ලීමක් කර ඇත. 1998.07.17 වැනි දිනැති සංස්ථාව ඉදිරිපත් කළ X දරන ලිපියේදී ඉල්ලුම්කාරිය පසු සේවා කාලය තමාට ලබාදෙන ලෙස සංස්ථාවෙන් ඉල්ලා ඇති බව පෙනේ. පසු සේවා කාලය ඉල්ලා ඉල්ලුම්කාරිය සංස්ථාවට කරුණු ඉදිරිපත් කළ බවත් ඒ 8 දරන 2001.06.15 වැනි දිනැති කළමණාකරු පිරිස් හා පාලන විසින් ඉල්ලුම්කරු අමතා ඇති ලිපියේ සඳහන් පරිදි සේවා කාලය ලබාදීම (එස්. බී. නාවින්න) දේශපාලන පළිගැනීම් කමිටුව මගින්ම කළ යුතුව තිබුණ බවත් එම කමිටුවේ නියෝග අභිබවා සංස්ථා අභ්‍යන්තරයෙන් පත්කරන ලද සංජය ගමගේ කමිටුවේ නියෝගය ක්‍රියාත්මක කිරීමට සංස්ථාවට නොහැකි බව ඉල්ලුම්කාරියට දන්වා ඇත. මේ සම්බන්ධයෙන් ඇය නොයෙකුත් අවස්ථාවල බලධාරීන් අමතා තම පසු සේවා කාලය ලබාදෙන ලෙස ඉල්ලා ඇති බව පෙනේ. මේ අනුව ඉල්ලුම්කාරිය සංස්ථාවේ සේවයේ යෙදී සිටියදී මෙම කාර්මික ආරවුල ඇති වූ බවත් ඇය ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම යන තෙක්ම විසඳීමක් ඇති නොවූ බවත් නිගමනය කළ හැක.

මෙම කාර්මික ආරවුල මෙසේ පවතිද්දී සංස්ථාව විසින් ඇය සේවයේ යෙදී සිටි ගම්පහ ශාඛාව වසා දැමීමට ගත් තීරණයක් මත

ස්වේඡාවෙන් විශ්‍රාම ගැනීමට සංස්ථාව ඉදිරිපත් කළ යෝජනාව පරිදි වන්දි ලබාදීමේ පදනම මත 2004.03.05 දින සිට ඇය විශ්‍රාම ගොස් ඇත. මෙම වන්දි ලබාදීමේදී ඇයගේ සේවා කාලය ගණන් බලා ඇත්තේ පසුසේවා කාලය අතහැර දේශපාලන පළිගැනීම් සොයා බැලීමේ කමිටුවේ නිර්දේශය මත සංස්ථාව ඇයට දෙවන වරට පත්වීම දුන් 1996.06.17 වැනි දින සිටය. මේ අනුව 1996.06.17 වැනි දින සිට 2004.03.05 වැනි දින දක්වා කාලයට ඇය වන්දි හා පාරිතෝෂික මුදල් ලබාගෙන ඇත. 2004.03.05 වැනි දිනට සිය කැමැත්තෙන් විශ්‍රාම ගැනීම සඳහා කරන ලද ඉල්ලීම පිළිගනිමින් ඉල්ලුම්කාරියට වන්දි ගෙවන ආකාරය පැහැදිලි කරමින් සංස්ථාව ලබාදෙන ලද 2004.03.01 වැනි දරන ලිපියෙන් පූර්ව දැනුම් දීමක් ලැබී තිබියදී පාරිතෝෂික මුදල් ලබා ගැනීමේදී නිවාඩු වලට හැර (ආර් 7 දරන ලිපිය අනුව) අනෙකුත් වගන්තිවලට අත්සන් තබමි යනුවෙන් ඉල්ලුම්කාරිය සඳහන් කිරීමෙන් 2001.06.15 වැනි දින දරන ලිපියේ ස්ථාවරය ඇය විසින් පිළිගැනීමෙන් පසු සේවා කාලය පිළිබඳ හඬ කිරීමට ඉල්ලුම්කාරියට හඬ කිරීමට නීතිමය අයිතියක් නොමැති බව ද වන්දි මුදල රැගෙන ස්වකැමැත්තෙන් ඉවත්ව ගොස් ඇති හෙයින් සේවයෝජක කම්කරු ජනපද තුළට මෙම අයදුම්කාරිය නොවැටෙන බවද ANZ GRINDLAYS BANK V MINISTRY OF LABOUR AND OTHERS 95 SLR 53 නඩුවේ නීත්යවේ කොටසක් උපුටා දක්වමින් සංස්ථාව තම ලිඛිත දේශනවල සඳහන් කර ඇත. ඉල්ලුම්කාරිය තම සාක්ෂිය දීමේදී හරස් ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු දෙමින් මෙම ස්වේඡා පදනම මත වන්දි ලබාගෙන විශ්‍රාම ගිය බව පිළිගන්නා නමුත් මෙම ආර් 7 දරන ලේඛන අදාළ වන්නේ 1996.06.17 වැනි දිනෙන් පසු කාලයට පමණක් බවත්, සඳහන් කර ඇත. ඉහත කී නඩු නීත්යවේ සේනානායක විනිසුරුතුමා විසින් පළ කළ පහත මතය මෙම ප්‍රදානය දීමේදී මා සැලකිල්ලට ගනිමි.

එකී නඩුවේ විනිසුරුතුමාගේ මතය එලෙසම මෙහි උපුටා දක්වමි. (පිටුව 8)

“I am not for a moment stating that an ex employee under no circumstances cannot have an Industrial Dispute that would be contrary to the intention of the Industrial Dispute act. If the dispute arose before the termination or due to voluntary resignation by the workman there was a “live” dispute to be referred to and the Minister has the Power under section 4(1) of the I.D. Act to refer to arbitration. Cessation of employment does not mean that there is no Industrial Dispute if an fact before the cessation there was dispute between the employer employees”.

ඉල්ලුම්කාරිය තම සාක්ෂිය දීමේදී සඳහන් කළ එමෙන්ම සටහන් කළ A7, A8, A10, A11, A12 දරන ලේඛනද සංස්ථාව ලකුණු කර ඇති X, අ, ආ, ඇතුළු අනෙක් ලිපිද විමර්ශනය කළ විට මෙම ඉල්ලුම්කාරියට පසු සේවා කාලය ලබා නොදීම පිළිබඳව වූ ආරවුල ඇය සේවයෙන් ස්වේඡාවෙන් විශ්‍රාම යනතුරුම පැවැති ආරවුලක් බවට මා නිගමනය කරමි.

ඒ අනුව මෙම කාර්මික ආරවුල ඇය ස්වේඡාවෙන් විශ්‍රාම යාමත් සමග සංස්ථාව සමග අත්හල බවට සංස්ථාව ඉදිරිපත් කරන තර්කය මා පිළිනොගනිමි. කෙසේ වුවද ඇය ස්වේඡාවෙන් විශ්‍රාම යෑමේ දිනය වූ 2004.03.05 වැනි දින සහ සංස්ථාව විසින් පාරිතෝෂික

හා වන්දි මුදල් ඉල්ලුම්කාරියට ලබාදීම සඳහා සේවයට පත් වූ දිනය ලෙස සලකා ඇති 1996.06.17 වැනි දින අතරතුර කාලය සඳහා ඉල්ලුම්කාරිය විසින් තම සේවා කාලය සඳහා ගෙවන ලද පාරිතෝෂිකය හා දීමනා සම්බන්ධව හෝ එම කාලය සඳහා වෙනත් හිමිකම් සංස්ථාවට මෙම බේරුම්කරණයේදී අභියෝගයට ලක් කළ හැකි හා මෙම බේරුම්කරණයේදී විසඳිය යුතු ආරවුලක් ලෙසට මා පිළිනොගනිමි. ඒ අනුව මෙම ප්‍රධානයේදී මවිසින් සලකා බලනුයේ ඉල්ලුම්කාරිය මුලින්ම සේවය ආරම්භ කර සංස්ථාව විසින් ඇයගේ සේවය අවසන් කළ 1977.12.30 වැනි දින සිට නැවත දේශපාලන පළිගැනීම් සොයා බැලීමේ කමිටු නිර්දේශ මත ඇය සේවයට බඳවාගත් 1996.06.17 වැනි දින දක්වා කාලය සඳහා සේවා කාලය ලබාදීම සංස්ථාව විසින් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම සාධාරණ හා යුක්තිසහගත ද එසේ නොවන්නේ නම් එම පසුසේවා කාලය සඳහා ඇයට ලැබිය යුතු සහන මොනවාද යන්නය.

1977.12.30 වැනි දින වන විට ඉල්ලුම්කාරිය අතීයම් සේවකයෙකුට සිටියේද නැත්නම් ස්ථිර සේවකයෙකුට සිටියේද යන ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් ඉල්ලුම්කාරියගේ ස්ථාවරය වූයේ ඇය 1976.12.22 වැනි දින රාජ්‍ය සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ පැවැති විභාගයකින් පසු සංස්ථාව තමාට ස්ථිර කළ බවය. සේවය ස්ථිර කිරීම සම්බන්ධව ඇය සතුව ලිපි තිබූ බවත් ඒවා කම්කරු උසාවියේ නඩුවක් සඳහා මීට පෙර තමා වෙනුවෙන් එකී නඩුවට ඉදිරිපත් වූ පණ්ඩිතරත්න මහතාට භාරදුන් බවත් තමා ළග එම ලිපි නොමැති බවත්ය.

සංස්ථාව වෙනුවෙන් තම ලිඛිත දේශන සමග ‘උ’ ලෙස ලකුණු කළ ඉල්ලුම්කාරිය විසින් 1994.09.01 වැනි දින අග්‍රාමාත්‍ය ලේකම් අමතා ඇති ලිපියේ ඇති කරුණු අතර 1976.12.22 වැනි දින තම සේවය ස්ථිර කිරීම සඳහා පවත්වන ලද පරීක්ෂණයෙන්ද තමා සමත්ව සිටින බව සඳහන් කොට තිබීම සහ සංස්ථාව විසින් ‘උ’ ලෙස ලකුණු කර ඇති 1977.10.14 දිනැති සේවක මණ්ඩල නිලධාරී විසින් ලඝු/යතුරු ලේඛකා III තනතුරට ඉල්ලුම්කාරිය පත් කිරීම සලකා බැලීම සඳහා 1977.11.06 දින සම්මුඛ පරීක්ෂණයට කැඳවා ඇති බවට ඉල්ලුම්කාරියට දන්වා ඇති ලිපියද පරීක්ෂා කළ විට සහ එමෙන්ම මේ සම්බන්ධව ඉල්ලුම්කාරියගේ සංස්ථාව සතුව තිබිය යුතු පොද්ගලික ලිපිගොනුවේ මෙම කරුණට අදාළ ලියකියවිලි කිසිවක් නොමැති වීම යන කරුණු සියල්ල ගත් විට මා හට අනුමාන කළ හැකි වන්නේ මෙම ඉල්ලුම්කාරියගේ සේවය සංස්ථාව විසින් අවසන් කරන විට ඇය III ශ්‍රේණියේ ලඝු/යතුරු ලේඛකාවක් ලෙස ස්ථිර සේවයේ යෙදෙමින් සිටි බවයි.

මෙහිදී ආරවුලට තුඩු දී ඇති දේශපාලන පළිගැනීමේ සොයා බැලීමේ කමිටු 2 ක් විසින් කර ඇති නිර්දේශ මාගේ විමසීමට භාජනය කළේමි. ඔප්පු කිරීමේ භාරයට යටත්ව සංස්ථාව විසින් සළකුණු කළ R1 දරන 1996.06.03 දිනැති ලිපිය අනුව නිවාස ඉදිකිරීම් නියෝජ්‍ය අමාත්‍ය එස්. ඩී. නාවිත්ත මහතාගේ කමිටු නිර්දේශය වන්නේ ඉල්ලුම්කාරියට නව සේවකයෙකු ලෙස ලඝු/යතුරු ලේඛකා තනතුර දිය යුතු බවය. එකී R1 දරන ලිපිය කෙරෙහි සිට ඇයට නව තනතුර ලබාදිය යුතුද යන්න සඳහන් නොකරයි. එහෙත් R1 ලිපියේ සඳහන් නිර්දේශය අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කර ක්‍රියාත්මක කරන බවට R1 ලිපියේ සඳහන් වේ.

ඉල්ලුම්කාරිය විසින් තමාට ලඝු/යතුරු ලේඛකා තනතුර III ශ්‍රේණියට පත්කළ බවට A1 දරන සලකුණු කළ ලිපිය ඉදිරිපත් කර තිබේ. එය 1997.06.20 වැනි දින නිකුත් කර ඇත.

ඉහත කී පත්වීම සම්බන්ධව ඇය අතෘප්තියට පත්ව ඒ සම්බන්ධව සංස්ථාවට අභියාචනය කරමින් තමාගේ සේවය අහිමි වූ කාලය තමාට ලබාදිය යුතු බවට සංස්ථාවෙන් කරන ලද ඉල්ලීම අනුව සංස්ථාව විසින් තම අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයෙන්ම පත් කරන ලද සංජය ගමගේ හා විජේසිංහ කමිටුවට මෙම අභියාචනය යොමු කර ඇත. මේ සම්බන්ධයෙන් ඉල්ලුම්කාරිය විසින් මෙම බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කළ “A2” දරන ලිපිය මෙම ප්‍රදානය දීමේදී ඉතා වැදගත් ලේඛනයක් ලෙසට මා සැලකිමි. මෙම “A2” දරන ලිපිය ඇය තම සාක්ෂිය දෙමින් බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කළ ලේඛනයකි. මෙම ලේඛනය සංස්ථාව විසින් හරස් ප්‍රශ්න විමසීමේදී හඬ කළේ නැත. තම ලිඛිත දේශන වලද මෙම ලේඛනය සංස්ථාව විසින් හඬ කර නැත.

1998.07.21 දිනැති සංස්ථාවේ පිරිස් හා පාලන කළමනාකරු විසින් ඉල්ලුම්කාරිය අමතා එවා ඇති “A2” දරන ලිපිය අනුව සංස්ථාව විසින් සංජය ගමගේ සහ විජේසිංහ කමිටුවේ II නිර්දේශය ක්‍රියා කිරීමට තීරණය කර ඇති බවත් ඒ අනුව අමාත්‍යාංශය විසින් අනුමත කර ඇත්තේ ඉල්ලුම්කාරියට ලඝු/යතුරු ලේඛකා I ශ්‍රේණිය සහ පසු සේවා කාලය ලබාදීම බවත් එය 1998.08.03 වැනි දින සිට ක්‍රියාත්මක කරන බවත්ය.

එස්. බී. නාවින්න දේශපාලන පළිගැනීම් සොයා බැලීමේ කමිටුවේ නිර්දේශ සංස්ථාව විසින් අභ්‍යන්තරයෙන් පත් කරන ලද සංජය ගමගේ සහ විජේසිංහ කමිටුවේ නිර්දේශ අභිබවා සිටින බව යන සංස්ථාවේ ස්ථාවරය මා ප්‍රතික්ෂේප කරමි. “A2” දරන ලිපියම සාක්ෂිවත් වන පරිදි එකී සංජය ගමගේ සහ විජේසිංහ කමිටුවේ නිර්දේශය අමාත්‍යාංශය විසින් අනුමත කර ඇත. එපමණක් ද නොව එකී සංජය ගමගේ සහ විජේසිංහ කමිටුවේ ඉල්ලුම්කාරිය සම්බන්ධයෙන් වූ නිර්දේශයෙන් කොටසක් සංස්ථාව විසින් ක්‍රියාත්මක කර තිබෙන බව A3 දරන සංස්ථාවේ පාලන හා පිරිස් කළමනාකරු විසින් ඉල්ලුම්කාරිය අමතා ඇති ලිපියෙන් සනාථ වේ. එකී ක්‍රියාත්මක කළ නිර්දේශය නම් ඉල්ලුම්කාරියට ලඝු/යතුරු ලේඛකා I ශ්‍රේණිය දීමය.

ඉහත කී කරුණු අනුව එස්. බී. නාවින්න කමිටුවේ නිර්දේශ මිස සංජය ගමගේ කමිටුවේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමට නොහැකි බවට A8 ලෙස සලකුණු කළ සංස්ථා ලිපියේ ඉල්ලුම්කාරියට දන්වා සිටීමත් ඉන්පසුව සංජය ගමගේ කමිටුව නිර්දේශ කළ ඉල්ලුම්කාරියට පසු සේවා කාලය ලබාදෙන ලෙස කරන ලද ඉල්ලුම්කාරියගේ අභියාචනයක් සංස්ථාව විසින් ප්‍රතික්ෂේප කර සිටීම නිසා ඉල්ලුම්කාරියට අසාධාරණයක් සිදු වූ බව මා තීරණය කරමි.

සංස්ථාව විසින්ම තම ලිඛිත දේශන සමග සලකුණු කළ ඇ දරන නියෝජ්‍ය අමාත්‍ය මහින්ද විජේසේකර මහතා විසින් සංස්ථාවේ සභාපති අමතමින් එකී සංජය ගමගේ සහ විජේසිංහ කමිටුවේ 01, 02 නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරන ලෙසට සංස්ථාවට දන්වා තිබීම ද ඒ අනුව සංස්ථාව ක්‍රියා නොකිරීම ද ඉල්ලුම්කාරිය සම්බන්ධයෙන් ඇය අසාධාරණයට ලක් වූ බවට මා තීරණය කරමි.

මේ අනුව ඉල්ලුම්කාරිය විසින් බේරුම්කරණයේදී ඉදිරිපත් කළ චාචික සාක්ෂිය සහ ඇය විසින් සලකුණු කළ A1 සිට A13 දක්වා වූ ලේඛන ද ඇයගේ ලිඛිත දේශනයේ කරුණු ද සංස්ථාව විසින් අඩක් නිම කළ තම සාක්ෂිය සහ සලකුණු කළ R1 සිට R7 දක්වා වූ ලේඛන සහ තම ලිඛිත දේශන සමග ඉදිරිපත් කළ X, Y, අ, ආ, ඇ, ඇ, ඉ, ඊ, උ, ඵ, Z ලේඛන ද හා එකී ලිඛිත දේශනයේ කරුණු ද පරීක්ෂා කළ විට ඉල්ලුම්කාරියට තම පසු සේවා කාලය එනම් සංස්ථාව විසින් ඇයගේ සේවය අවසන් කළ දින වන 1977.12.30 වැනි දින සිට නැවත ඇය සේවයට බඳවාගත් 1966.06.17 වැනි දින දක්වා කාලය සඳහා ඇයට පසු සේවා කාලය ලබා නොදීම නිසා මෙම ආරවුල හටගත් බවත්, එලෙස පසු සේවා කාලය ලබා නොදීම නිසා ඇයට අසාධාරණයක් සිදුව ඇති බවත් මා නිගමය කරමි.

ඒ අනුව මෙම ආරවුල සම්බන්ධව මාගේ ප්‍රදානය වන්නේ ඉල්ලුම්කාරියගේ සේවය අවසන් කළ 1978.01.01 දින සිට සංස්ථාව විසින් නැවත ඇයට සේවය ලබාදුන් 1996.06.17 දක්වා වූ ඇය සේවය අහිමිවී සිටි අවුරුදු 18 මාස 6 දින 17 ක් සඳහා සෑම වර්ෂයකටම මාස 2 1/2 ගනනේ වැටුප් ගණනය අනුව ඉල්ලුම්කාරියට වන්දි ලෙස සංස්ථාව ඇයට ගෙවිය යුතු බවය. මෙම වන්දි ගණනය කිරීමේදී අවසන් වරට එනම්, 2003.11.30 දින වන විට සංස්ථාවෙන් ඇය ලැබූ මාසික මූලික වැටුප වූ රු. 6745/ ගනනේ වසරට මාස 2 1/2 ක වැටුප වූ රුපියල් 16,862.50 බැගින් වර්ෂ 18 ක් මාස 6 ක් සඳහා ඇයට හිමි මුදලට සමාන වූ වන්දි මුදලක් ඇයට ගෙවිය යුතු බවට මවිසින් තීරණය කළෙමි. (සංස්ථාව විසින් ඉදිරිපත් කළ R5 ලේඛනයේ 2003.11.11 දිනැති ඇමුණුම 2003.11.30 දිනට ඇයගේ මාසික මූලික වැටුප රු. 6,745/ කි. මේ අනුව පූර්ණ සහ අවසාන ගෙවීමක් ලෙස (රු. 1,60,000) රුපියල් එක් ලක්ෂ හතර දහසක මුදලක් සංස්ථාව විසින් ඉල්ලුම්කාරියට වන්දි ලෙස ගෙවිය යුතු බවට මා නියම කරමි. ඉල්ලුම්කාරිය ඉල්ලා සිටින මෙම කාලය සඳහා සියළුම හිඟ වැටුප් සංස්ථාව විසින් ඇයට ගෙවිය යුතු යන්න මා ප්‍රතික්ෂේප කරමි. මෙම වන්දිය ප්‍රදානය කිරීමේදී ස්වේච්ඡාවෙන් විශ්‍රාම යන සංස්ථා සේවකයන්ට වන්දි ගෙවීමේදී සංස්ථාව විසින් අනුගමනය කළ තම ලිඛිත දේශන සමග සංස්ථාව ඉදිරිපත් කළ 2003.12.01 දිනැති චක්‍රලේඛන අංක 2003/06 දරන චක්‍රලේඛයේ I (II) සූත්‍රය මා පදනම් කර ගනිමි. මෙම වන්දිය ඉල්ලුම්කාරියට ප්‍රදානය කිරීමේදී ඇයට සේවය අහිමි කර තිබූ කාලයේදී ඇය වෙනත් රැකියාවක නියුක්තව නොසිටීමද මම සැලකිල්ලට ගනිමි. තවද මෙම වන්දි මුදල රු. 1,60,000/ ක මුදල හැරෙන්නට වෙනත් පාරිතෝෂික හෝ දීමනාවක් ඇයට හිමි නොවන බව ද මා නියම කරමි.

ඉහත කී වන්දි මුදල වූ රු. 1,60,000/ ක මුදල මෙම ප්‍රදානය රජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පල වූ දින සිට මාස 3 ක් ඇතුළත සංස්ථාව විසින් ඉල්ලුම්කාරියට ගෙවිය යුතු බවට මා නියම කරමි.

ලොයිඩ් ගල්හේන,
බේරුම්කරු.

2009 ක් වූ ජූලි මස 15 වැනි දින.

මගේ අංකය : අයිආර්/15/12/2005.

කාර්මික ආරාමුල් පනත — 131 වැනි අධිකාරය

131 වැනි අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2008.01.10 දින දරන නියෝගයෙන් එක් පාර්ශවයක් වශයෙන් වස්කඩුව, කුඩා වස්කඩුව, වෙලේ පන්සල පාර, අංක 190 හි කේ. ආරියරත්න මහතා සහ අනෙක් පාර්ශවය වශයෙන් කොළඹ 08, කිතුල්වත්ත පාර, අංක 50 හි බස්නාහිර පළාතේ පළාත් බදු මාර්ග සංවර්ධන අධිකාරිය අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල් බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත්කිරීම සඳහා යොමුකරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2009.07.15 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩබ්ලිව්. ජේ. එල්. යූ. විජයවීර,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2009 ඔක්තෝබර් මස 16 වැනි දින,
කොළඹ 05,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ දී ය.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

කේ. ආරියරත්න මහතා,
190, වෙලේ පන්සල පාර,
කුඩා වස්කඩුව,
වස්කඩුව.
ඉල්ලුම්කරු.
සහ

නඩු අංකය : ඒ/3239

බස්නාහිර පළාතේ පළාත් බදු මාර්ග
සංවර්ධන අධිකාරිය,
අංක 50, කිතුල්වත්ත පාර,
කොළඹ 08.
වගඋත්තරකරු.

ප්‍රදානය

වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 සහ 1962 අංක 4 සහ 1968 අංක 39, 1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාමුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියැවෙන) පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත් වල 131 වන පරිච්ඡේදය 1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය වන කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තිය යටතේ ගරු කම්කරු ඇමතිතුමාට පැවරී ඇති බලතල අනුව උක්ත පාර්ශවකරුවන් අතර ඇතිව පැවතුන ආරාමුල් බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරුවෙකු වශයෙන් 2008.01.10 දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

දෙපාර්ශවය අතර පැවති කාර්මික ආරාමුල්ට හේතු වී පවත්නා කරුණ වූයේ :-

(1) බස්නාහිර පළාතේ පළාත් බදු මාර්ග සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් 1990 වර්ෂයේ දී කොන්ත්‍රාත් පදනම මත බඳවා ගනු ලැබූ සේවකයින්ට ලබාදෙනු ලබන වැටුප් වර්ධක, ණය පහසුකම් හා විභාගවලට පෙනී සිටීමේ හිමිකම් වැනි සේවා වරප්‍රසාදයන් 2000.01.12 වැනි දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි කොන්ත්‍රාත් පදනම මත එම අධිකාරියේ කාර්මික නිලධාරී 1 වන තනතුරට පත් කරනු ලැබූ කේ. ආරියරත්න මහතාට අත්හිටුවීම හේතුවෙන් ඔහුට යම් සේවා විෂමතාවයක් සිදුවී ද ? යන්න හා එලෙස සේවා විෂමතාවයක් සිදුවූයේ නම් ඔහුට ලැබිය යුතු සහනයන් මොනවාද යන්න හා

(2) බස්නාහිර පළාතේ පළාත් බදු මාර්ග සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් වැඩිමනක් සේවා කොන්දේසි සහිතව 2005.03.18 දිනැති නව පත්වීම් ලිපියක් කේ. ආරියරත්න මහතා වෙත නිකුත් කිරීම හේතුවෙන් ඔහුගේ රැකියා තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් යම් අසාධාරණයක් සිදුවී ද යන්න හා එසේ අසාධාරණයක් වූයේ නම්, ඔහුට ලැබිය යුතු සහනයන් මොනවාද යන්න පිළිබඳව ද වේ.

පාර්ශවයන් අතර ඇතිව තිබුණ මෙම ආරාමුල් සම්බන්ධයෙන් තම ලිඛිත ප්‍රකාශයන් දෙපාර්ශවයන් විසින් මා වෙත ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසු පාර්ශවයන් කැඳවා විභාගය ආරම්භ කළ අතර, මූල සිටම දෙපාර්ශවයම සමථයක් ඇති කර ගැනීම සඳහා අවස්ථා කිහිපයකදීම පාර්ශවයන් යොමු කළේ.

ඒ අනුව X දරන සමථ යෝජනාව අධිකරණය විසින් 2008.01.07 දාතමින් ඉල්ලුම්කරුටද පිටපතක් සහිතව බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කළ ද එකී සමථයට ඉල්ලුම්කරු එකඟ නොවූයෙන් විභාගය ආරම්භ කළේ. ඉල්ලුම්කරුගේ සාක්ෂිය වාචිකව දී ඇති අතර ඔහුගේ සාක්ෂිය හරස් ප්‍රශ්න වලට භාජනය විය. A1 සිට A19 දක්වා ලේඛන ඉල්ලුම්කරු විසින් සලකුණු කර ඉදිරිපත් කරන ලදී.

මෙම සාක්ෂි විමසීමේ දී දෙපාර්ශවයේම එකඟත්වය ඇතිව ආරාමුල්ට තුඩු දී ඇති ණය පහසුකම් හා විභාග වලට පෙනී සිටීමේ හිමිකම් වැනි සේවා වරප්‍රසාද මෙම බේරුම්කරණයෙන් විසඳිය යුතු ආරාමුල් නොවන බවත් ඒවා බේරුම්කරණයෙන් ඉවත් කිරීමටත් දෙපාර්ශවය එකඟ විය.

මේ අනුව මෙම බේරුම්කරණයේදී මා වෙත විසඳිය යුතුව තිබූ ආරාමුල් වූයේ හිග වැටුප් හා වැටුප් වර්ධක හා දීමනාවන් වේ නම් ඒවා සම්බන්ධව පමණක් ඉල්ලුම්කරුට සහනයක් ලබා දීමට හැකි ද යන්න සොයා බැලීමටය.

මෙම කරුණ බේරුම්කරණය සඳහා නැවත 2009.04.02 දින මා ඉදිරිපිට විභාගයට ගත් අවස්ථාවේ දෙපාර්ශවයන් පහත සඳහන් පරිදි මෙම කාර්මික ආරාමුල් විසඳා ගැනීමට එකඟවීමෙන් පසුව මෙම නඩුවේ නඩු කටයුතු අවසන් කළේ.

එකී සමථය ප්‍රකාරව ඉල්ලුම්කරු විසින් තමන්ට හිමි හිග වැටුප් ලෙස ගෙවීමට අධිකාරිය එකඟව ඇති රුපියල් එක්ලක්ෂ විසිතුන්දහස් දෙසිය විසිනවයක මුදල භාර ගැනීමටත් අධිකාරිය විසින් එම මුදල එලෙස සකියක් තුළ ඉල්ලුම්කරුට ගෙවීමටත් දෙපාර්ශවය එකඟ විය. තවද මෙම සමථය ප්‍රකාරව 2009.01.11 වැනි දින සිට වසරක් එනම් 2009.12.08 දක්වා අලුත් පත්වීමේ ලිපියක් ඉල්ලුම්කරුට මෙදින මා ඉදිරිපිට භාරදුන් අතර, එකී පත්වීම් ලිපියේ සඳහන් සියළුම කොන්දේසි පිළිගනිමින් ඉල්ලුම්කරු එකී පත්වීමේ භාර ගන්නා ලදී.

එකී සමථය අඩංගු X ලෙස සලකුණු කළ ලිපියේ පිටපතක් ද දෙපාර්ශවයේ එකඟතාවය ඇතිව බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කරන ලදී.

ඉහත කී සමථය ප්‍රකාරව මෙම කාර්මික ආරාමුල් පූර්ණ ලෙස අවසන් කරන ලදී.

එල්. ගල්හේන,
බේරුම්කරු.

2009 ජූලි මස 15 වැනි දින.

My No. : CA/Plantation/16/2009.

THE INDUSTRIAL DISPUTES ACT, CHAPTER 131

THE Collective Agreement entered into between 'The Employers' Federation of Ceylon, No. 385 J 3, Old Kotte Road, Rajagiriya of the one part and Ceylon Workers' Congress, No. 72, Ananda Coomaraswamy Mawatha, Colombo 07, Lanka Jathika Estate Workers' Union, No. 60, Bandaranaikepur, Sri Jayawardenapura Mawatha, Rajagiriya and joint Plantations Trade Union Centre, No. 89, Dharmapala Mawatha, Matale of the other part on 16th September 2009 is hereby published in terms of Section 06 of the Industrial Disputes Act, Chapter 131, of the Legislative Enactments of Ceylon (Revised Edition 1956).

W. J. L. U. WIJAYAWEERA,
Commissioner General
of Labour.

Department of Labour,
Labour Secretariat,
Colombo 05,

16th October, 2009.

Collective Agreement No. 14 of 2009

Plantation Workers Wages Collective Agreement

This Agreement made and entered into between the Employers' Federation of Ceylon, having its registered office at No. 385 J3 Old Kotte Road, Rajagiriya of the First Part (hereinafter called and referred to as the party of the First Part, which term shall mean and include the member Companies whose names are mentioned in the annexed Schedule) and the Ceylon Workers' Congress, having its registered office at No. 72, Ananda Coomaraswamy Mawatha, Colombo 07, the Lanka Jathika Estate Workers' Union, having its registered office at No. 60, Bandaranaikepur, Sri Jayawardenapura Mawatha, Rajagiriya and the joint Plantations Trade Union Centre, having its registered office at No. 89, Dharmapala Mawatha, Matale of the Second Part (hereinafter jointly and severally called the party of the Second Part).

Whereas negotiations took place between the said parties for a revision of the Wage Collective Agreement entered into between them on 10th October 2007 (Collective Agreement No. 37 of 2007) in respect of the manual grade employees in the Tea and Rubber plantations under the management of the said Companies and a revised agreement has been reached in respect of wages and other relevant payments, it is agreed by and on behalf of the parties concerned as follows :

1. The employees working on daily rates of pay in a manual capacity shall with effect from 1st April 2009 receive the following remuneration package.

A. TEA

- (i) A daily wage of Rs. 285 on which EPF and ETF benefits shall be paid.
- (ii) A daily Attendance Incentive of Rs. 90 shall be paid to workers whose attendance is 75% and over of the number of days work offered per month. In computing the number of days work offered, work offered on Sundays, Poya days and other statutory holidays shall not be counted.

When the required 75% attendance works out to a decimal of a full figure, the figure shall be rounded down to the completed full figure before the decimal point, eg., if 25 days work is offered, and the 75% outturn equals 18.75 days the qualification period for Attendance Incentive shall be 18 days.

In the case of a worker who has qualified for the payment of attendance incentive, during the preceding three month period, but he/she is hospitalised in the qualifying month, such worker will be considered for the payment of attendance incentive as if he/she has worked on the days he/she was hospitalized and the relevant days would be notionally added for qualification for attendance incentive. It is mandatory for the period of hospitalisation to be supported by documentary evidence confirming in-house treatment at a Government/Registered hospital.

- (iii) A productivity incentive of Rs. 30 per day shall be paid to a worker on the days norm/task has been achieved. norms shall however be fixed in consultation and in agreement with the Unions at estate level based on past practices.
- (iv) The payment referred to at (ii) and (iii) above shall not constitute part of an employee's earnings for the payment of any consequential benefits such as EPF, ETF etc. thereon.
- (v) The over kilo rate tea shall be increased to Rs. 12/ per kilo.

B. RUBBER

- (i) A daily wage of Rs. 285 on which EPF and ETF benefits shall be paid.
- (ii) A daily Attendance Incentive of Rs. 90 shall be paid to workers whose attendance is 75% and over of the number of days work offered per month.

In computing the number of days work offered, work offered on Sundays, Poya days and other statutory holidays shall not be counted.

When the required 75% attendance works out to a decimal of a full figure, the figure shall be rounded down to the completed full figure before the decimal point, eg., if 25 days work is offered, and the 75% outturn equals 18.75 days, the qualification period for Attendance Incentive shall be 18 days.

In the case of a worker who has qualified for the payment of attendance incentive, during the preceding three month period, but he/she is hospitalised in the qualifying month, such worker will be considered for the payment of attendance incentive as if he/she has worked on the days he/she was hospitalized and the relevant days would be notionally added for qualification for attendance incentive. It is mandatory for the period of hospitalisation to be supported by documentary evidence confirming in-house treatment at a Government/Registered hospital.

- (iii) A productivity incentive of Rs. 30 per day shall be paid to a worker on the days norm/task has been achieved. Norms shall however be fixed in consultation with and in agreement with the Unions at estate level based on past practices.

The payment referred to at (ii) and (iii) above shall not constitute part of an employee's earnings for the payment of any consequential benefits such as EPF, ETF etc. thereon.

- (iv) The over kilo rate for rubber shall be increased to Rs. 15 per kilo.

C. NOTIONAL ARREARS

In respect of the period 1st April 2009 to 31st August 2009 the employer shall pay notional arrears based on the wages, attendance incentive and productivity incentive in terms of clause 1A and 1B above. Notional arrears shall be paid in three instalments with 50% to be paid in the month of October prior to the Festival and 25% each in the months of December 2009 and January 2010 respectively. The amount payable would be calculated on the basis of the actual number of days worked and task/norms achieved during the said period taking into account the amounts paid and amounts payable in terms of clause 1A and 1B above. This payment of notional arrears shall not constitute a part of the employees' earnings for the purpose of any consequential benefits such as EPF, ETF etc.

- D. There will be no other payment in addition to the payments referred to in terms of items 1A and 1B.
- 2. The Provisions of this Agreement shall supersede and replace the provisions of the Plantation Worker's Wage Collective Agreement (No. 37 of 2007).
- 3. Parties agree that the remuneration package as determined under clause 1 above shall remain in force until 31st March 2011 and neither party shall in any manner add or attempt to add to, vary or alter this remuneration package or any of the direct monetary payments currently applicable to the employees.
- 4. No variation of norms will be permitted for work done on a Sunday or Poya day or statutory holiday and will prevail as on any other day.
- 5. The parties once again agree to co-operate and commit themselves in improving the efficiency and productivity of the estates and encourage more dialogue and settlement of operational issues at estate level in harmony.
- 6. This Agreement is entered into in accordance with Clause 6 of the Collective Agreement between that parties signed on 24th July 2003 (Collective Agreement No. 13 of 2003) and until such time the provisions of the said Agreement is renegotiated, the provisions of the said agreement shall apply other than in respect of matters covered herein.

In witness hereof parties have set their hands hereunto on this 16th day of September Two Thousand and Nine at Colombo.

A. Thondaman,
General Secretary,
Ceylon Workers Congress.

S. K. L. Obeyesekere,
Chairman,
Plantation Service Group,
The Employers' Federation
of Ceylon.

K. Velayudham,
General Secretary,
Lanka Jathika Estate
Workers Union.

W. M. K. L. Weerasinghe,
Deputy Director General,
The Employers' Federation
of Ceylon.

S. Ramanathan,
President,
Joint Plantation Trade
Union Center.

C. L. K. P. Jayasuriya,
Chairman,
The Employers' Federation
of Ceylon.

SCHEDULE	
Employers covered by this Agreement	
1.	Agalawatte Plantations Ltd
2.	Agarapatana Plantations Ltd
3.	Balangoda Plantations Ltd
4.	Bogawantalawa Plantations Ltd
5.	Elkaduwa Plantations Ltd
6.	Elpitiya Plantations Ltd
7.	Hapugastenne Plantations Ltd
8.	Horana Plantations Ltd
9.	Kahawatte Plantations Ltd
10.	Kegalle Plantations Ltd
11.	Kelani Valley Plantations Ltd
12.	Kotagala Plantations Ltd
13.	Madulsima Plantations Ltd
14.	Malwatte Valley Plantations Ltd
15.	Maskeliya Plantations Ltd
16.	Maturata Plantations Ltd
17.	Namunukula Plantations Ltd
18.	Pussellawa Plantations Ltd
19.	Talawakelle Plantations Ltd
20.	Udapussellawa Plantations Ltd
21.	Watawala Plantations Ltd
11-412	

My No. : 123/P/212/2002.

THE INDUSTRIAL DISPUTES ACT, CHAPTER 131

THE Award transmitted to me by the Arbitrator to whom the Industrial Dispute which has arisen between Mr. D. A. C. de Silva, 30/2, Kirulagama, Koongahamula, Palapathwala, Matale of the one part and Mr. G. H. G. Silva, No. 185, Nagolla Road, Matale of the other part was referred by order dated 31.07.2003 under Section 4(1) of the Industrial Disputes Act, Chapter 131, (as amended) and published in the *Gazette* of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka Extraordinary No. 1300/28 dated 08.08.2003 for settlement by arbitration is hereby published in terms of Section 18(1) of the said Act.

W. J. L. U. WIJAYAWEERA,
Commissioner General
of Labour.

Department of Labour,
Labour Secretariat,
Colombo 05,

16th October, 2009.

In the Matter of an Industrial Dispute Between :

Mr. D. A. C. de Silva,
No. 30/2, Kirulagama,
Koongahamula,
Palapathwala,
Matale.

Case No. A - 2996
T/23/P/212/2002.

and

Mr. G. H. G. Silva,
No. 185, Nagolla Road,
Matale.

Minister of Employment and Labour is by virtue of the powers vested in him by Section 4(1) of the Industrial Disputes Act, Chapter 131 of the Legislative Enactments of Ceylon (1956 Revised Edition), as amended by Acts, Nos. 14 of 1957, 4 of 1962 and 39 of 1968 read with Industrial Disputes (Special Provisions) Act, No. 37 of 1968 hereby appointed me as Arbitrator and referred the aforesaid dispute to me for settlement by arbitration.

The matter in dispute between the aforesaid parties are whether Mr. D. A. C. de Silva is entitled to receive commissions in respect of the period of his service as a Sales Representative

from May 1994 to April 1996 at the enterprise situated at No. 185, Nagolla Road, Matale which was owned by Mr. G. H. G. Silva and if so, what should be the quantum of monies payable to him.

THE AWARD

This matter was taken up for inquiry, both parties were present.

I have examined the oral and documentary evidence of the parties and their written submissions.

The evidence of the applicant shows that he worked under the respondent from 22.12.1993 to April 1996. He was a Sales Representative distributing packeted manufactured lime to customers. He was paid Rs. 300 per day and a 5% commission on the sales for the day. He filed a Labour Tribunal case for termination of his services, and asked for relief of compensation and commission. The Labour Tribunal ordered compensation to be paid to him and there was no order for payment of commission. Order of the Labour Tribunal was produced as document A.1. He produced in evidence proceedings in the Labour Tribunal setting out the evidence of the respondent as A.2, A.2A, A.2B and A.2C. He marked in evidence further documents A.3 to A.5. Complaint to Matale Police was marked in evidence A.6. Complaint to the Labour Department was marked as A.7. His evidence shows that the matter before the Labour Department was laid by till the Labour Tribunal case was over. His evidence is that he worked in the establishment and he did not work for a certain period of time. In evidence, he claimed in relief 5% commission for his sales for the establishment for the period of his employment.

The burden lies on the applicant to prove that he was due 5% commission on sales in the establishment.

His evidence in cross-examination shows that he was working as Arachchi in the Municipal Council Matale and retired from 01.01.1994. Letter to this effect was produced in evidence A.18. He worked on an average of 20 days per month. He agreed that the period referred to for arbitration is May 1994 to April 1996. He agreed that he worked without a break in service up to 03.12.1994. He did not work from January 1995 to 31.05.1995. He agreed that he did not mention in his application to the Labour Tribunal that he was paid a commission and that he has to receive arrears of commission. He agreed that in his complaint to the Labour Department he has not asked for his commission as relief, only statutory dues. In his complaint to the police he has not stated the percentage of the commission payable to him. In answer to court, he agreed that commission is not a statutory payment. His cross-examination in evidence shows that he stopped

working in December 1994 and came back to work in May 1995. Before he stopped working in December 1994, he asked the respondent for the balance money due as commission and the respondent stated that he will look into it and pay him.

His evidence shows that he made no complaint to any person in authority that he was due balance payment of commission, when he ceased to work in December 1994 and during the period he did not work till May 1995. He came back to work in May 1995 and worked for a further period of one year and he did not make a complaint in writing to anyone regarding the balance payment of commission due to him.

Taking into consideration the evidence of the applicant, I am of the view that he made no complaint in writing about payment of commission due to him to anyone in authority. He has not stated the commission due to him in his application to the Labour Department and the Labour Tribunal. On the evidence of the applicant, I am further of the view that he has not categorically stated in writing to anyone in authority that he was due 5% commission on sales of packets of lime and the amount of commission due to him. His evidence shows that he broke his period of service in December 1994 and went back to work under the respondent although he was not paid his arrears of commission.

I have now to examine the evidence of the Respondent.

The evidence of the Respondent shows that his business is manufacturing lime and selling it. Initially, he employed a workman Peiris for the sale of packets of lime in and around Matale. He was paid Rs. 250 per day and a commission on the sales was 1% (one percent). Commission was paid end of the month. After Peiris left one D. A. S. de Silva worked. During the period May 1994 to April 1996, the Applicant worked. The Applicant did not work continuously. He worked from May 1994 to December 1994 and from June 1995 to April 1996. The applicant was employed in the Municipal Council Matale and after retirement he came and worked under the respondent. Applicant was paid a commission of 1% (one percent) on the sales done. Applicant was paid a daily wage. When the applicant came to employment a second time he was paid 1 1/2% (one and half percent) commission on sales i.e., from June 1995. His evidence shows that no complaint was made by the applicant or anyone else to the Labour Department that he promised to pay a commission of 5% (five percent) on sales of packets of lime. His evidence shows that he maintained document R.4 setting out the particulars of sales and commission was paid at 1 1/2% (one and half percent). His evidence shows that he has paid the applicant his full commission and no further commission is due to the applicant.

His cross-examination in evidence shows that workman Peiris, who worked before the applicant was paid a daily wage of Rs. 250 and 1% (one percent) commission on sales. His evidence shows that the applicant made a complaint to the Labour Department for his balance wages and balance EPF payments. His evidence shows that R.4 and R.5 documents giving details of goods sold and commission was maintained by him. He stated in evidence that R.4 and R.5 documents were produced to the Labour Department and not to the Labour Tribunal. He denied in evidence that these documents were prepared to be produced in the arbitration case.

Taking into consideration the statement of the matter in dispute referred to me, I hold that the burden lies on the applicant to prove that he was due commissions on sales at the rate of 5% (five percent) for the period May 1994 to April 1996.

On examination of the evidence of the Applicant it is clear, as admitted by him, that he had a broken period of service under the Respondent. He worked without a break in service up to 03.12.1994. He did not work from January 1995 to 31.05.1995. He came back to work in June 1995 and was in service till April 1996. The applicant admitted that he did not ask for relief for commissions due to him, to the Labour Tribunal and the Labour Department. In his complaint to the Police, he has not stated the percentage of the commission payable to him. On his evidence, I am of the view that he has not made a complaint to anyone in authority, that he was due 5% (five percent) commission on sales and that he has not stated the amount of commission due to him. On his evidence, I am further of the view that on his return to work after his break in service he has not in writing asked the Respondent for arrears of commission due to him at the rate of 5% (five percent) on sales. He has not, at that stage, complained to anyone in authority that he was due arrears of commission on sales at the rate of 5% (five percent). Taking this into consideration the evidence of the applicant, I am of the view that he was satisfied with the commission on sales paid to him by the Respondent.

On the examination of the evidence of the Respondent, I am of the view that the applicant was paid 1% (one percent) commission at the commencement of his work and it was increased to 1 1/2% later and the commissions due to the applicant was paid to him accordingly. Documents R.4 and R.5 marked by the respondent, which was produced at the Labour Department, gives details to this effect. I cannot accept the suggestion made by the applicant to the Respondent in

cross-examination in evidence that R.4 and R.5 was prepared by the Respondent for the purpose of production in this case. I say this for the reason that the R.4 and R.5 has not been proved to be false. These documents were accepted in evidence, without objection.

As stated by me earlier in this award, the burden lies on the Applicant to prove that he was due commission on sales at the rate of 5% (five percent) and that he was due arrears of commission on this basis. Taking in to consideration the evidence in this case, I hold that there is no documentary evidence to prove that the Applicant is due arrears of commission on sales at the rate of 5% (five percent) The applicant has not stated that he is due commission on sales at the rate of 5% (five percent) and not stated the quantum of arrears of commission due to him on this basis, in his complaint to the Labour Department and the Police. He has not stated this in his application to the Labour Tribunal.

Taking into consideration the evidence, both oral and documentary, I hold that the applicant has failed to prove that he is due commission on sales at the rate of 5% (five percent) and that he is due arrears of commission on this basis.

On the evidence as a whole, both oral and documentary, I accept the probable version in evidence of the Respondent that the Applicant was paid commission on sales, first at the rate of 1% (one percent) and later 1 1/2% (one and half percent) and that the applicant was paid in full, on this basis, and that no arrears of commission is due to him.

On the probable evidence and the balance of evidence, and the preponderance of probabilities, I hold that the applicant is not entitled to receive commissions from the Respondent in respect of the period of his service as a Sales Representative from May 1994 to April 1996.

On the evidence, I hold that the Applicant is not entitled to any relief.

I make award accordingly.

K. R. M. N. LAWRENTZ,
Arbitrator.

17th August, 2009.

11-415